

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af Sundhedsloven

Sagsnr.1302269 , Dok. nr.1205338

Jeg vil hermed anbefale at lovforslaget trækkes tilbage. Det vil være katastrofalt for vores sundhedsvæsen, hvis almen praksis fremover ikke skulle være ligeværdig part ved indgåelse af aftaler om vores område. Jeg beskriver herunder hvorfor.

Jeg er indehaver af deleydernummer i Hundsted. Vi er 3 der deler 2 ydernumre.

Der har været en rivende udvikling i specialet Almen Medicin siden jeg købte praksisandel i 2004. Datafangst, flere kliniske vejledninger, forløbsprogrammer, vedvarende udvikling af vores elektroniske journalsystemer osv. Denne udvikling er foregået ved et samarbejde mellem myndigheder og de praktiserende læger.

Ingen kan være uenige i, at der skal sikres en læge til alle og at fagligheden skal være høj, hvilket siges at være målet med lovforslaget. Det helt store problem er, at loven ikke vil have de tilsigtede konsekvenser. Målet kan nås ved samarbejde – ikke ved diktater uden fodfæste i virkeligheden. Lovforslaget og processen hen imod det har i den grad rystet min tiltro til vores demokrati.

I praksis arbejder vi meget effektivt. Hvert minut udnyttes. Jeg husker, at en kollegas optælling af antal beslutninger pr dag endte på ca. 120. Hver beslutning tager vi på baggrund af vores faglighed (vi er veluddannede og under vedvarende efteruddannelse), kliniske vejledninger, de praktiske lokale muligheder og patientens ønsker og ressourcer. Det er ofte meget komplekse situationer, hvor der ikke kun er én rigtig beslutning. Vores kontinuerlige kontakt med patienterne er en stor force når vi skal vurdere tilstande og symptomer.

I debatten omkring overenskomstforhandlingerne er det gået op for mig, at der er helt grundlæggende uvidenhed om det store spektrum af ydelser vi leverer i almen praksis og hvad der er vores faglighed – både hos nogle i den brede befolkning (der jo bedst kan forholde sig til egne erfaringer, hvor de jo hver især kun har oplevet en mindre del af en større pakke), og specielt blandt de politikere og embedsmænd, som ønsker at regulere området. Det er ærgerligt, at man ikke har taget imod invitationerne til at besøge almen praksis og sætte sig ind i det område man ønsker at påvirke.

Som praktiserende læge/familielæge føler jeg mig ansvarlig for de patienter jeg har tilknyttet. I mange tilfælde, tror jeg ikke mine patienter ved, at jeg har det sådan, og det er heller ikke nødvendigt. Vi kommunikerer "bare", jeg foretager de undersøgelser, som jeg på basis af min lægefaglighed finder nødvendige, og vi lægger en plan sammen. Det foregår ved et meningsfuldt samarbejde, hvor patientens dagsorden er den vigtigste. Netop denne ansvarsfølelse for mine patienter og min klinik er en nødvendig forudsætning for optimal udnyttelse af mine evner som læge for mine patienter og for optimal udnyttelse af den del af samfundets økonomi, som jeg altså forvalter. Efterspørgsel på lægeydelser overgår kapaciteten. Det begrænser i sig selv udgiften til almen praksis. . Jeg prioriterer hver dag for mest rationel udnyttelse af vores tid og samfundets ressourcer, det er en af vores spidskompetencer. Vi indretter dagligdagen i min praksis for maximal udnyttelse af vores ressourcer. Hvis noget virker uhensigtsmæssigt

kan vi hurtigt - i samarbejde med vores personale – ændre rutiner. Det er sådan vi har arbejdet altid. Tid er en væsentlig faktor hos os. Der skal være tid til at lytte, undersøge, behandle og kommunikere når vi møder patienten.

Vi har fået flere og flere opgaver de seneste år. Selvom politikerne roser effektiviseringer i sygehusvæsenet, så ser vi en anden side af den sag. Patienter udskrives hurtigt og er ofte utrygge og søger så os. Buen er spændt maksimalt. Flere opgaver kræver flere hænder. Opgaverne skal give mening hele vejen – både for patient, praksis og samfund; kun da bliver samfundets ressourcer udnyttet optimalt. Langt, langt størstedelen af vi praktiserende læger brænder for vores fag, og vil gerne deltage i den fortsatte udvikling af det. Vi vil deltage med vores faglighed og vores indgående kendskab til den virkelighed det hele handler om. Vores deltagelse i udviklingsarbejdet sikrer bedst muligt, at de planlagte ændringer vil have ønsket konsekvens. Jeg vil ikke i samme grad som nu kunne tage ansvar og ejerskab for opgaver, som jeg ikke kan se relevansen af, eller som jeg direkte finder uhensigtsmæssig – det er faktisk en mulighed, til trods for at hensigten har været god.

Alle praksishandler er stort set gået i stå. Vi har brug for stabilitet og forudsigelighed med henblik på at sikre de nødvendige udskiftninger i almen praksis og for at kunne foretage de nødvendige investeringer i de nuværende praksis.

Derfor vil jeg kraftigt opfordre til, at lovforslaget trækkes tilbage og til, at der etableres egentlige forhandlinger i respektfuld dialog.

Med venlig hilsen

Marianne Puge
Praktiserende læge
Strandvejen 83
3390 Hundested